

Liesbeth List, De Aanhouder Wint

De aanhouder wint
En rent op het slagveld
Zijn dood tegemoet
Verliest zijn twee benen
Kijkt op naar de hemel
En huilt als een kind
De aanhouder wint

De aanhouder wint
Met angst in zijn ogen
Te laat voor de vlucht
Geen weg meer terug
Het water stijgt hoger
Hij vecht en verdrinkt
De aanhouder wint

De aanhouder wint
Een keer op de duizend
De geschiedenis eindigt
Waar ze begint
De aanhouder wint
Met zand in zijn ogen
Het spreekwoord verblindt
De aanhouder wint

De aanhouder wint
En krijgt in de hoofdstad
Een groot monument
Zijn naam, zijn gezicht
Ze horen aan niemand
Men vond hem verminkt
De aanhouder wint

De aanhouder wint
Dat schreeuwt de dictator
Die droomt van de macht
Die hufter die zelf nog te laf is
Die maakt een soldaat
Van een kind
De aanhouder wint

De aanhouder wint
Een keer op de duizend
De cirkel die eindigt
Waar hij begint
De aanhouder wint
Met zand in zijn ogen
Het spreekwoord verblindt
De aanhouder wint

De aanhouder wint
Wie opgeeft is laf
Wie wint krijgt de bloemen
Voor niets op zijn graf
Verpulverd tot as
Waait mee met de wind
De aanhouder wint
De aanhouder wint
De aanhouder wint